

Patrice de Wangen

Patrice de Wangen (f. 1950) er ansatt i Total E&P Norge som admin teknisk, men har hatt en rekke forskjellige stillinger.

Patrice de Wangen er fransk, og flyttet til Norge i slutten av 1973. Etter et par måneder i Stavanger fikk han jobb som teknisk assistent i boreavdelingen til Elf i Dusavika. Etter den tid har han hatt mange jobber både på land og offshore for Elf og siden Total. I 1977, etter oppstart av Frigg, gikk han over som offshore administrator, med ansvar for å planlegge skiftplaner, helikopterbooking og med administrativt ansvar for chartertrafikken til Paris. I 1980 begynte han offshore, på flotell, hvor han var ansvarlig for alle kontraktsmessige forhold i tilknytning til driften av flotellet. Han har senere hatt ansvar for seks andre flotell på Friggfeltet. de Wangen har hatt flere forskjellige stillinger etter han begynte offshore. Han har vært marin koordinatør, helikoptervakt, flaggmann og kranmann. I dag har han tittelen "admin teknisk", hvor han har ansvar for lagersituasjonen, bestilling av deler, administrasjon og helikopterdekk. Han er også i brannlag, er logistikk supervisor og hovedverneombud offshore.

En av jobbene som de Wangen har innehatt var som marin koordinatør. Dette var en viktig jobb. Mange båter kom og gikk: *"Vi har en standbybåt som ligger der. Båtene ligger i tretti dager før en ny tar over. Den er standbybåt for hele feltet. Den frakter mat og utstyr mellom plattformene, eller hvis man skal frakte et eller annet. For eksempel en pumpe her og der. Nå er det veldig mye arbeid under plattformene. I slike perioder får standbybåten beskjed, og ligger klar i tilfelle noe skulle skje. Den brukes som "vakthund", og det gis beskjed hvis det er pause eller lunsj. [...] Hvis det var dykkerfartøyer, lå de helt for seg selv. De meldte seg til radiatorommet på QP hvis de kom innenfor en radius på 500 meter. Som marin koordinatør måtte jeg selvfølgelig vite hvor de var, men hadde ikke noe å gjøre med arbeidet deres."*

Patrice de Wangen mener miljøet i Elf og på Frigg har vært meget bra. Folk passet på hverandre. Men språket kunne skape problemer, særlig de første årene: *"Engelsk har alltid vært offisielt språk, og er det fremdeles. Det var kjempevanskelig for nordmennene i begynnelsen, i og med at alle prosedyrer var på engelsk. Franskmennene fikk noen oversettelser til fransk. Etter hvert kom også mye på norsk. Alle memoer skal skrives på engelsk. Ledelsen i Dusavik er ofte fransk, og de skal ha engelske dokumenter. Det var en del språkproblem. Franskmennene var ikke alltid like gode til å snakke engelsk. Nordmennene var relativt gode på engelsk."*

De forskjellige nasjonalitetene var litt for seg selv. Til tross for dette kunne man ikke unngå å bli kjent over nasjonalitetsgrensene, noe de fleste ble. Man snakket sitt eget språk til egen nasjonalitet. Det var kulturelle forskjeller, ikke bare språklig. Franskmenn spilte kort, engelskmennene biljard. Jeg hadde en fordel av å kunne tre språk. Slik kunne jeg flytte meg rundt lettere. Ellers syns jeg ting gikk kjempebra. Det har sjelden vært noen skumle episoder mellom folk. Egentlig er det forbausende at det gikk så bra som det gikk, tatt i betraktning de lange arbeidsdagene og samsoving. Under slik forhold vil man lett kunne "gå på nervene" til hverandre."

Kontakten med land kunne være problematisk: ”*Det kunne være vanskelig i starten. I starten hadde man bare et fåtall linjer. Det var telefonbokser. Dersom man kom sent, kunne man risikere å ikke få en linje før veldig sent. Etter ti minutter begynte det å pipe, og man måtte legge på. Det var ikke lett å få kontakt til land, og miljøet ble litt isolert. På de flytende installasjonene måtte man gå via Rogaland Radio for å kunne ringe. På hovedfeltet hadde man tross alt satellittforbindelse.*”

Som franskmann kan ikke de Wangen unngå å snakke om maten på Frigg. Han er veldig fornøyd med at det alltid har vært franske kokker, og at det aldri, som på en del andre steder i Nordsjøen, er blitt sendt halvfabrikata ut. Han skryter av velferden på Frigg, med skalldyrkvelder, temakvelder og artister fra land.

Intervjuet med Patrice de Wangen er gjort av Gunleiv Hadland og Trude Meland på Norsk Oljemuseum, 2. mars 2006